

ALEKSANDAR NOVAKOVIĆ

LUKA I KOMPIŠA

(lutkarski komad za decu uzrasta 5-12 godina)

BROJ AKTERA:

11

(5 ženskih, 6 muških,)

Kratak sadržaj:

Luka je dečak koji provodi mnogo vremena za kompjuterom i zapostavlja igranje s društvom. Čak ni Zvezdice, Mesec i Sunce ne mogu da mu promene mišljenje. Jednog dana iz Lukinog kompjutera iskoči Kompiša, kompjuterski duh i odvodi ga u čarobni svet internet. Ali ,tamo nej sve tako lepo kako se čini. Mesec i Sunce odlaze da ga spasu uz pomoć Zvezdica.

LICA:

Luka, 9 godina

Beba Sunce

Mama Sunce

Tata Mesec

Zvezdice

Kompiša, kompjuterski virus

Leonida, kralj Spartanaca

Paučko, gigantski pauk

Trol, Čuvar Kraja Interneta

GLASOVI:

Mama

Tata

Deki

1.

Lukina soba. Luka, crvenokos, pegav devetogodišnjak, sedi pored prozora kroz koji gviru Beba Sunce. Luka sedi za kompjuterom i igra igrice.

MAJKA(off): Luka, dođi na doručak.

LUKA: Sad ću, mama.

TATA (off): Dolazi ovamo ili ćeš da vidiš svog Boga.

LUKA: Sad ću, tata.

Luka nastavi da igra igrice. Do Luke se dokotrlja fudbalska lopta.

DEKI(off): E, Luka, ajde da igramo fudbal.

LUKA : Sad ću, Deki.

Beba Sunce uleti kroz prozor. Luka ga pogleda, vrisne pa nastavi da igra igrice. Beba Sunce igra oko Lukine glave. Luka ga tera kao da jem uva zunzara

BEBA SUNCE: Luko, ajde napoljeeee! Vidiš kako je lepo vremeee!

LUKA: Sad ću, Sunce.

BEBA SUNCE: Sunce mi je mama. Ja sam Beba Sunce i tu sam od zore do dvanaest sati.

LUKA: Misliš do podneta?

BEBA SUNCE: Kaže se: do podneva.

LUKA: Kako god.

BEBA SUNCE: Ajde napolje, vidiš kako je lep dan.

LUKA: Aha.

BEBA SUNCE: Sad je vreme da se trči za loptom, da se prave vodenice na potoku, da se peca riba.

LUKA: To je za malu decu.

BEBA SUNCE: Luka, ti imaš devet godina.

LUKA: Onda je to za još manju od male dece. Ajde, pusti me da igram!

BEBA SUNCE. Haaajde! Meni je dosadnooo!

LUKA: Ma, pali mali!

Beba Sunce ga štipne za vrat

BEBA SUNCE: Ajde!

LUKA: Jao, jesi li normalan!? Pa to peče.

BEBA SUNCE: Sunce uvek peče.

LUKA: Mene nećeš.

BEBA SUNCE: E baš hoću.

Pecne ga

BEBA SUNCE: Oću da se igramoooo! Buaaaa!

LUKA: Oćeš da se igramo? Sa' će da vidiš!

BEBA SUNCE: Kaže se sad ćeš da vidiš! To i bebe znaju!

LUKA: A tako?

Luka ode sa scene

BEBA SUNCE: Deco, šta mislite šta ću da vidim?

Vrati se Luka s ogromnom mlatilicom za muve

BEBA SUNCE: Šta ti je to, praher za tepih?

LUKA: To mi je mlatilica za Sunce!

BEBA SUNCE: Kako?

LUKA: Evo kako!

Luka udari mlatilicom Bebu po zadnjici. Beba jaukne. Luka počne da je vija po stanu

BEBA SUNCE: Joooj, nemoj! Boliii!

LUKA: Sad ću da te umlatim!

BEBA SUNCE: Nemoj da umlatiš Sunce!

LUKA: Ti nisi Sunce. Ti si veliki debeli bumbar!

BEBA SUNCE: Nemoj si bezobrazan! Počeo sam da idem na dijetu! Joooj!

LUKA: Maarš!

Beba zbriše napolje

BEBA SUNCE: Tužiću te mami!

LUKA: Tuži, baš me briga!

Luka sedne i nastavi da igra igrice. Beba Sunce mu isplazi jezik i odleti.

MAJKA(off): Luka, oladio ti se doručak. Dođi ovamo.

LUKA: Sad ću, mama.

TATA (off): Dolazi ovamo ili ćeš da vidiš svog Boga.

LUKA: Sad ću, tata.

Doleće Mama Sunce

MAMA SUNCE: Je li ti, mali pegavi, jesi li ti tukao moje dete?

LUKA: Sad ću, mama.

MAMA SUNCE: Dečko, tebi govorim.

LUKA: Sad ću, tata.

MAMA SUNCE : NISAM TI JA NI MAMA NI TATA! JA SAM MAMA SUNCE!

Napomena: kako Mama Sunce zaurla tako celu pozornicu obasja snažna svetlost

LUKA: E, Kevo Sunce, dobar ti taj lajt šou!

MAMA SUNCE; GRRR!

LUKA: Dobro je, Sunce! Iskuliraj malo.

Mama Sunce uleti u Lukinu sobu i lebdi ispred njega

LUKA: Skloni se, zaklanjaš i ekran.

MAMA SUNCE: Je li? A zašto da ti se sklonim?

LUKA: Zato što treba da stignem na peti nivo.

MAMA SUNCE: E ne može!

LUKA: Zašto?

MAMA SUNCE: Zato što si tukao mog sina!

LUKA: On je prvi počeo.

MAMA SUNCE: Kako?

LUKA: Opekao me je.

MAMA SUNCE: Gde , da vidim?

LUKA: Tu.

MAMA SUNCE: Nema ništa. Samo te pecnuo. A zašto te pecnuo?

LUKA: Hteo je da se igramo.

MAMA SUNCE: Da se igrate? Nije hteo da sediš za kompjuterom?

LUKA: Ne. Ali ja sam hteo.

MAMA SUNCE: Luka, moraš da izađeš malo iz kuće. Da se igraš malo s drugarima.

LUKA: Zašto?

MAMA SUNCE: Zato što nije dobro da stalno sediš za kompjuterom. Loše je za oči, za kičmu, za tvoje zdravlje.

LUKA: Blablablaba!

Luka ustane od stola i počne nešto da traži

MAMA SUNCE: Šta to tražiš?

LUKA: Mlatilicu za Sunce.

MAMA SUNCE: Nemoj da me zasmehavaš!

LUKA: Mlatio sam Beba Sunce, mlaticu i Mama sunce.

MAMA SUNCE: Iju! Ti si grub i bezobrazan! Ja više neću da pričam s tobom!

Mama Sunce izleti napolje

LUKA: KUKAVICE!

MAMA SUNCE: Zapamti kako se kaže: ko se od Sunca krije bolje da ga nije!

Mama Sunce odleti. Luka se vrati za kompjuter i igra igricu. Soba postaje na tamna.

Na prozoru se pojavi Tata Mesec

MAJKA(off): Luka, dođi na večeru.

LUKA: Sad ću, mama.

TATA (off): Dolazi ovamo ili ćeš da vidiš svog Boga.

LUKA: Sad ću, tata.

Tata Mesec uleti u sobu

TATA MESEC: Je li, jesi li ti onaj Luka koji je vijao moju porodicu?

LUKA: A, ona dva sunašca! Jesam.

TATA MESEC: To nije lepo.

LUKA: I šta ćeš da uradiš? Da me prebiješ?

TATA MESEC: Mogao bih ali neću.

Luka zgrabi mlatilicu

LUKA: A ja tebe hoću.

TATA MESEC: Razmisli malo. Ja mogu da postanem nevidljiv.

LUKA: Kako?

TATA MESEC: Mama Sunce i Beba Sunce uvek gore. Oni su od vatre, od usijanog kamena i magme, od eksplozivnih gasova.

LUKA: A od čega ti sijaš?

TATA MESEC: Od njih. I zato me vidiš. Ali, ako okrenem svoju tamnu stranu. Tamnu stranu Meseca, buahahahah! Dark Side Of The Moon!

Tata mesec se zarotira. Soba je u potpunom mraku

TATA MESEC: Vidiš me?

LUKA: Ne. Upali svetlo.

TATA MESEC: Tu sam.

LUKA: Gde tu?

TATA MESEC: Tu, tupane.

Lupkanje po glavi, off

LUKA: Jao! Nemoj se biješ!

TATA MESEC: Nemoj DA se biješ!

LUKA: Šta je bre s tom tvojom familijom? Svi ste opsednuti gramatikom! JOOJ!

TATA MESEC: Ne bijem te. To su čvrge.

LUKA: I povukao si me za uvce.

TATA MESEC: Malkice. Hoćeš svetlo?

LUKA: Hoću.

Vrati se svetlo. Tata Mesec sija

TATA MESEC: izvini što sam se našalio s tobom. Ti nisi loš dečko samo malo preteruješ. Izadi, igray se s Dekijem i drugarima.

LUKA: Hoću. Hoću.

TATA MESEC: Sigurno?

LUKA: Ma, sigurno. Nema problema.

Luka zgrabi mlatilicu i počne da vija Tata Meseca po kući

TATA MESEC: Nemoj.

LUKA: Ma šta nemoj? I ti si mene.

TATA MESEC: To je bilo onako, pedagoški.

LUKA: Daću ti ja pedagogiju!

Luka udari Tata Meseca po zadnjici i ovaj izjuri napolje. Luka se vrati za tastaturu i nastavi s igricom

MAJKA(off): Luka, dođi da poljubiš majku za laku noć.

LUKA: Sad ću, mama.

TATA (off): Luka, dođi da poljubiš tatu za laku noć. (Pauza) Ili ćeš da vidiš svog Boga.

LUKA: Sad ću, tata.

Luka nastavi da kucka. Glava počne da mu, umorna, "kljuca"

LUKA: Prošao sam šesti nivo. Idem na sedmi nivo...Moram... Hrrrrk!

Luka zaspi na tastaturi. Napolju se pale zvezdice. Tata mesec promoli glavu u Lukinu sobu

TATA MESEC: Hm! Nikad ništa od ovog dečka!

Tata Mesec odleti

ZVEZDICE (pevajući):

Luuko, Luuko! Budi se!
Sunce i Mesec čekaju te!
Idi u krevet i naspavaj se!
Luuuuko! Lepa luutko!

Zvezdice mu se roje oko glave ali ih on rukom, mamuran, rastera.

LUKA (bunca): Bežite, moram, šesti nivo, zeeev, jede mi se čokolada, upiškiću se od muke! Hrrrk!

ZVEZDICA 1: Lepo kaže Tata Mesec: nikad ništa od njega! Hajdemo!

ZVEZDICA 2: Gde ćemo?

ZVEZDICA 3: Ja znam! Hajdemo do opservatorijuma da poziramo!

ZVEZDICE: JEEEEEE!

Zvezdice odlete. Mrak

2.

Lukina soba. Luka spava u mraku. Monitor kompjutera zasia srebrnastim sjajem pa bljesne. Luka se promeškolji. Iz monitora izleti Kompiša, zeleno biće valjkastog tela i kockaste glave s kockastim okicama i velikim osmehom koji mu krasi lice.

KOMPIŠA: Luko, budi se.

Luka se trgne

LUKA: Ko si ti?

KOMPIŠA (peva na melodiju *London Bridge Is Falling Down*):

Ja sam Luko Kompiša, Kompiša, Kompiša

Ja sam Luko Kompiša, dragi dečko

LUKA: Otkud znaš moje ime?

KOMPIŠA: Piše ti na juzernejmu: LUKAJECAR.

LUKA: Pa, ono, jesam. Ja sam car.

KOMPIŠA: E pa nisi. Ti si mali uobraženko, a?

Kompiša zgrabi Lukinu kosu i razbaruši je

LUKA: Ne-moj!

KOMPIŠA: Mala, pegava, crvenokosa šargarepa. To je naš Luka!

LUKA: Udariću te mlatilicom ako nastaviš!

KOMPIŠA: Jel' ovom mlatilicom?

Kompiša okrene ruku u pravcu mlatilice i ona poleti i zalepi mu se za ruku

LUKA: Auuu!

KOMPIŠA: A šta ćeš sad, Luko? Ili da kažem: Luko-Smrduko?

LUKA: Nemoj da me tako zoveš.

KOMPIŠA: Jesi li oprao usta? Jesi li se istuširao? Nisi?! Piii, ala smrdiš!

LUKA: Molim te.

KOMPIŠA: Luka- Smrduka, Luka-Smrduka!

LUKA: Daj mi mlatilicu.

KOMPIŠA: Jes, pa da me izmlatiš! Pazi da neću!

LUKA: Daj mi !

KOMPIŠA: Ne dam!

Luka ga vija po sobi. Supleće se, pravi kaos, rastura stvari. Kompiša mu uvek izmakne.

Smeje se, plazi mu se. Luka klone. Kompiša letucka oko njegove glave

LUKA: Čekaj, Kompiša, šta hoćeš od mene?

KOMPIŠA: Šta je, Luko-Smrduko? Nisi u kondiciji?

LUKA: Ma, jok, samo sam se zadihao.

KOMPIŠA: Kad si poslednji put potrčao za loptom?

LUKA: Nemam pojma.

KOMPIŠA: Kad si napravio kolut napred? Ili kolut nazad?

LUKA: Šta je to kolut?

KOMPIŠA: Onda nisi u kondiciji.

LUKA: Pa, šta hoćeš?

KOMPIŠA: Dragi moj Luko, hoću da ti pomognem. Hoću sve najbolje za tebe.

LUKA: Je li?

KOMPIŠA: Jeste li. Naravno da jeste.

LUKA: A ko si mi pa ti?

KOMPIŠA: Ja sam Kompiša, kompjuterski virus.

LUKA: Jel to znači da si ti loš?

KOMPIŠA: Ma, ne. Ma, kakvi. Ma, jok. Možda malo. Ali uglavnom ne. Ako si mi simpatičan. I ako imaš pegice i crvenu kosu.

LUKA: E, pa ja imam sve to.

KOMPIŠA: Onda smo ti i ja drugari.

LUKA: Super! I, šta ćemo sad?

KOMPIŠA: Uzmi me za ruku i povešću te u carstvo gde se sve želje ispunjavaju.

LUKA: A koje je to carstvo? Ono u kojem caruje drugarstvo?

Pauza

KOMPIŠA: Pa, ne baš. Mada.... Ali ipak ne. Ali je bitno da ti se želje ispunjavaju.

LUKA: Sve želje?

KOMPIŠA: Apsolutno sve!

LUKA: Vau! Pa to je genijalno!

KOMPIŠA: I ja mislim.

LUKA: A ko ih ispunjava?

KOMPIŠA: Veliko božanstvo, veliki Giga Mega Terabajt.

LUKA: Je li? Nikad čuo!

KOMPIŠA: Hoćeš da ga upoznaš?

LUKA: Pa, ne znam.

KOMPIŠA: Pomoći ću ti da stigneš do poslednjeg, desetog nivoa u tvojoj igrici.

LUKA: Jao, pa ja sad.

KOMPIŠA: Hoćeš ili nećeš?

LUKA: Mama i tata će da se ljute.

KOMPIŠA: Koji mama i tata? Oni te jedva i primećuju.

LUKA: Pa, zovu me.

KOMPIŠA: A što onda ne uđu kod tebe kad te toliko vole? Reći ću ti zašto! Mama radi od kuće za svojim kompjuterom a tata, čim dođe kući s posla, pali svoj kompjuter i surfuje po netu! Eto zašto!

Pauza. Luka šmrcne

LUKA: Oni mene ne vole.

Kompiša ga zagrlji

KOMPIŠA: Nemoj tako o mami i tati. Oni te vole, samo što te ne primećuju.

LUKA: Dakle, ne vole me.

KOMPIŠA: Pa, dobro, ako baš insistiraš. Nije baš da te ne vole ali recimo da im nisi nešto posebno simpatičan.

LUKA: Stvarno? A zašto?

KOMPIŠA: Kako zašto? Riđ si brate! Niko ne voli riđe i pegave ljude! Da si tatin crnomanjasti dečko ili mamin plavušan pa još i nekako ali tako crven – fuj!

Luka se rasplače

KOMPIŠA: Ali nekome jesi simpatičan.

LUKA: Stvarno? Kome?

KOMPIŠA: Pa meni.

LUKA: Izem ti utehu.

KOMPIŠA: Ajde, pođi sa mnom pa ćeš videti kako je lepo u mom carstvu.

LUKA: Misliš u carstvu Giga Mega Terabajta?

KOMPIŠA: Pa to ti kažem. Daj mi ruku.

Luka mu, oklevajući, pruži ruku

LUKA: Gde idemo?

KOMPIŠA: Idemo u čudesno carstvo interneta! Hajdemo!

Kompiša i Luka ulete u monitor. Bljesak. Na monitoru se pojavi sneg. Na prozoru se pojave zvezdice

ZVEZDICA 1: Gde je Luka?

ZVEZDICA 2: Nema ga nigde. Ni u krevetu. Ni u sobi kod mame i tate.

ZVEZDICA 3: Pa, gde bi mogao da bude?

ZVEZDICA 2: Pogledaj kako onaj monitor čudno svetluca.

ZVEZDICA 1: Takoreći fercera.

ZVEZDICA 3: Mislim da je to maslo onog Kompiše.

ZVEZDICA 1: Zlog demona što živi u kompjuteru?

ZVEZDICA 3: Upravo njega. Hajdemo.

ZVEZDICA 2: Gde?

ZVEZDICA 3: Da obavestimo Tatu Meseca. On će znati šta da uradi.

Zvezdice odleću. Mrak

3.

Carstvo internetovsko. Luka i Kompiša jašu surferske daske. Luka je na srebrnoj a Kompiša na zlatnoj. Ispod njih je platforma. Pored njih proleću cifre, likovi, animacije, treperenja hiljada ekrana. Nule i jedinice. Zelena svetla. Kao da su u špici filma "Matrix"

LUKA: Šta sad radimo?

KOMPIŠA: Jesi li na dasci za surfovanje?

LUKA: Jesam.

KOMPIŠA: Onda surfujemo po netu!

LUKA: Vuuu, ovo je super!

KOMPIŠA: Super je, a?

LUKA: Ludilo!

KOMPIŠA: Ludilo, a?

LUKA: Baš je lepo, a?

KOMPIŠA: Što ponavljaš moje reči?

LUKA: Što ponavljam tvoje reči, a?

Lete nekoliko trenutaka, mirni. Luka gleda oko sebe

KOMPIŠA: ovo je carstvo moćnog Giga Mega Terabajta. U trenutku se na internetu razmeni milijarde informacija. Podeli milijarde slika. Upoznaju milijarde ljudi. I sve to reguliše naš car, naš Giga Mega Terabajt.

LUKA: Jedva čekam da ga upoznam.

KOMPIŠA: A, upoznaćeš ga, upoznaćeš! Ajde da se spustimo dole.

Spuštaju se na scenu.

KOMPIŠA: Koga bi hteo da upoznaš? Nekoga iz sveta filma? Crtanog junaka? Mogu da ti sredim da napraviš selfi s Bartom Simpsonom.

LUKA: Ja bi da... da upoznam onog junaka iz filma *Trista*. Leonidu, kralja Spartanaca.

KOMPIŠA: Nema problema. Pomozi nam moćni Giga Mega Terabajteee! Ajmo deco, ovo ne pali bez vas! Pomozi nam moćni Giga Mega Terabajteee! Ajde, Luka i ti!

SVI: Pomozi nam moćni Giga Mega Terabajteee!

Bljesak. Zatrese se platforma. Na platformi se stvori Leonida sa isukanim mačem

LEONIDA: Aaaaa! Persijanci!

Kompiša ga zaustavi

KOMPIŠA: Prijatelji, Leonido, prijatelji!

LEONIDA: Niste Persijanci?

KOMPIŠA: Nismo.

LEONIDA: Pa šta onda oćete?

KOMPIŠA: Ovaj dečko ovde hoće da te upozna.

LEONIDA. Je li?

KOMPIŠA: On je tvoj veliki obožavalac.

Leonida se rukuje s Lukom. Protrese ga celog

LUKA: Vi ste zaista-zaista Leonida?

LEONIDA: Ja sam zaista, zaista Leonida.

Luka: Izvinite, zar vi niste poginuli na kraju filma?

LEONIDA: Pa, jesam, ali samo malkice.

LUKA: Mogu li da kažem ono iz filma. ... Ali, znate, kad i vi. Onako, zajedno.

LEONIDA. A, misliš na to?

LUKA: Aha.

LEONIDA: Pa dobro, ljudino, važi. I zapamti - mi se nikad ne predajemo a zašto?

JER...

LUKA I LEONIDA: OVO JE SPARTA!!!

Leonida se nasmeje i potapše Luku po leđima takvom silinom da ovaj padne

LEONIDA: Biće od tebe vojničina! Javi mi se čim upišeš Vojnu akademiju!

LUKA: Hoću!

LEONIDA: Dobar dečko! I, zovi me ako ti ikad zatreba pomoć!

Leonida nestane.

KOMPIŠA: A, kakav sam? Jel držim reč ili držim reč? Šta bi sledeće?

LUKA: A kako bi bilo da, recimo, pobedim u mojoj igrici?

KOMPIŠA: Hoćeš da stigneš do desetog nivoa?

LUKA: Hoću!

KOMPIŠA: Hajdemo onda!

Doleću im daske i oni staju na njih. Platforma se skloni u stranu. Lete kroz sajberspejs. Pred njima se ukaže velika pećina

LUKA: Šta je to?

KOMPIŠA : Zar ne znaš? To je Paučkova pećina! Paučko te čeka na desetom nivou kompjuterske igrice!

Spuste se ispred Paučkove pećine. Luka, nesigurnim korakom, siđe sa svoje daske za surfovanje. S neba se spusti plamteći mač i on ga uhvati u ruke

LUKA: Niko nikad nije pobedio Paučka!

KOMPIŠA: Niko nikad nije stigao do desetog, poslednjeg nivoa igre. Ali ti si stigao. Idi sad i sredi Paučka!

LUKA: A ako ne?

KOMPIŠA: Onda će on tebe!

Kompiša skoči na svoju surfersku dasku i odleti.

LUKA: Ej, čekaj, a ja?

Luka skoči na svoju dasku ali se ona ne pomera. Iz pećine, rigajući vatru, izade pauk Paučko

PAUČKO: Ko me to budi iz mog hiljadugodišnjeg sna? Ko me otrgao iz toplog okrilja moje pećine?

LUKA: To sam ja, Luka Ilić i prihvatam tvoj izazov.

PAUČKO: Pa, hajde da vidimo. Ali, da te podsetim: ostao ti je još samo jedan život!

Paučko skoči na Luku. Upali se monitor iznad njih koji obeležava poene. Levo je ime LUKA a desno PAUČKO. Lukini bodovi rastu. Dugo se bore, izbegavaju, napadaju i na kraju Luka udari Paučka posred glave i on, cvileći, utekne u pećinu. Trepere Lukini

bodovi i on je, sudeći po svemu, pobednik. Veliki natpis, neonskim slovima: DESETI NIVO! ČESTITAMO! POBEDILI STE! Doleti Kompiša na svojoj surferskoj dasci
KOMPIŠA: ČESTITAM TI!

LUKA: Neću da se rukujem s tobom! Ti si me ostavio da me pojede!

KOMPIŠA: Ja sam te ostavio da pobediš! Zar ne shvataš?

LUKA: Ne.

KOMPIŠA: Hteo si da pobediš i pobedio si. Ajde, skoči na dasku i idemo dalje.

LUKA: Gde?

KOMPIŠA: Pa, mislio sam da upoznaš neke ljude.

LUKA: Koje?

KOMPIŠA: Sunder Boba Kockalonea, Harija Potera, hobite, vilenjake...Mašu i medveda, Lorensa od Gurabije.

LUKA: Lorensa od Gurabije? Pa, šta čekamo?!

Luka i Kompiša skaču na daske i odleću. Mrak

4.

Beba Sunce, Mama Sunce i Tata Mesec spavaju na oblacima. Nose smešne kapice za spavanje. Doleću Zvezdice

ZVEZDICE: Buđenje! Buđenjeeeee!

MAMA SUNCE: Bežite od mene da vas sad ne bih ispekla!

ZVEZDICA 1: Mama Sunce, ovde smo hitnim poslom.

MAMA SUNCE: Baš me briga. Meni radno vreme počinje u podne.

ZVEZDICA 2: Beba- Sunce?

BEBA SUNCE: Baš me briga! Meni radno vreme počinje u pola šest ujutru.

ZVEZDICA 3: A Tata Mesec? Još je noć.

TATA MESEC: Jeste ali je oblačna pa Mesec ne može da se vidi. Ajde, bežite, remetite mi koncentraciju.

ZVEZDICA 1: Koncentraciju na šta?

TATA MESEC: Na pajkenje.

ZVEZDICA 3: Ali, stvar je hitna.

TATA MESEC: Je li? Onako, baš hitna?

ZVEZDICA 3: Baš - baš.

MAMA SUNCE: I, o čemu se radi?

ZVEZDICE (u glas): Kompiša je oteo Luku!

Pauza. Mama Sunce, Beba Sunce i Tata Mesec počnu da se smeju

TATA MESEC: I neka je.

ZVEZDICA 1: Kako?

MAMA SUNCE: Luka je jurio mene, kraljicu svetlosti, po stanu.

BEBA SUNCE: I mene je jurio po stanu. I udario po guzi.

TATA MESEC: I mene je jurio po stanu ali me nije udario po guzi. To je samo trač da me udario po guzi.

MAMA SUNCE: Kako da ne.

TATA MESEC: Nego, šta se to nas tiče? Mi nismo Lukini roditelji.

ZVEZDICA 3: Niste ali Luku ne mogu da spasu njegovi roditelji. Možete samo vi.

TATA MESEC: A zašto bi to uradili? Luka je nevaljao dečko.

ZVEZDICA 3: Zato što ste dobri.

TATA MESEC: Aha! Ali, Luka je loš dečko. Neka ga spašava neko loš a ne neko ko je dobar.

ZVEZDICA 3: Ali, Luka može da postane dobar.

TATA MESEC: Kad će postati dobar?

ZVEZDICE: Nemamo pojma!

TATA MESEC: E, onda ne mogu da vam pomognem. Ne valja vam rabota, deco. Ženo, dete, ajde da spavamo.

Tata Meseć, Mama Sunce i Beba Sunce legnu da spavaju

ZVEZDICA 1: I, šta ćemo sad?

ZVEZDICA 2: Da mi spasimo Luku?

ZVEZDICA 3: Ne, nismo mi dorasle Kompiši. Previše smo slabe.

ZVEZDICA 1: Pa, šta ćemo onda?

ZVEZDICA 3: Mislim da znam.

ZVEZDICA 2 : Reci.

ZVEZDICA 3: Pa, prvo ćemo...

Mrak.

5.

Surfuju netom Luka i Kompiša. Pored njih proleću dvorci, palate, visoke zgrade, Big Ben, toranj u Pizi, Ajfelov toranj, Kip Slobode

LUKA: Kompišaaa!

KOMPIŠA: Aaaa?

LUKA: A da te nešto pitam.

KOMPIŠA: Reci.

LUKA: Jel ima ovaj internet kraj?

KOMPIŠA: Nema. On je beskrajan kao i svemir.

LUKA: Stvarno?

KOMPIŠA: Aha. Možeš da se izgubiš u njemu i da se nikad više ne vratiš.

LUKA: A ti znaš kako da se vratimo?

KOMPIŠA: Pa naravno da ne. Nemam pojma!

LUKA: Kako? A moja mama? Moj tata? Oni se sad brinu gde sam.

KOMPIŠA: Ma, hajde, Luka, opusti se. Znam kako da se vratimo. Naravno da znam. Ja sam Kompišaaaaa!

Kompiša iskoči ispred Luke i juri napred. Pojavi se natpis ispisan zlatnim slovima: KRAJ INTERNETA. Ispred Kompiše iskoči Trol, ogroman, ružan, omotan kablovima i cevima

TROL: Kamo dalje, rođače?!

KOMPIŠA: Vidi, trol!

TROL: Jes, Trol. Nije valjda kengur. Nisi slep. Još samo da si dovoljno pametan pa da zbrišeš. Ja, kao Čuvar Kraja Interneta, naređujem ti da odeš. Nalevo krug i sikter, rođače.

KOMPIŠA: Ne bih rekao da smo rođaci. U mojoj porodici nema rugoba kao što si ti.

TROL: Ma nemoj mi reći, kockasta glavudžo! Ti i Šaragarepac – sikter! Odma!

LUKA: Izvinite, kako sikter?

TROL: Lepo- sikter! Gubite se odavde. Ovde nemate šta da tražite.

KOMPIŠA: A zašto, moliću nelepo?

TROL: Zato, rodo, što je ovo Kraj Interneta. A na kraju interneta nema ništa – samo ja i ogromna provalija iza mene!

LUKA: Kompiša kaže da internet nema kraja.

TROL: Kompiša je bistar ko kamion pun mutnog kašastog soka. Nego, mali crveni, dođi deder amo. Da te priupitam nešto.

Luka mu se primakne

LUKA: Izvolite.

Trol ga ščepa. Kompiša zbriše na surf dasci

LUKA: Kompišaaaa! Pomagaaaaj!

KOMPIŠA: Žao mi je, Luko, ali znaš kako se kaže – dok jednom ne omrkne drugom ne osvane!

Kompiša ode

TROL: Nagraisa mi ti, rođače. Šta ću sad ja s tobom, hmm?

LUKA: Ja ne znam šta ćeš sa mnom ali znam šta treba da uradiš sa sobom. Operi zube.

TROL: Kako?

LUKA: Vonja ti iz usta.

TROL: Vonja?

LUKA: Smrdi.

TROL: GRRRRRRR!

Trol zgrabi Luku preko kolena i počne da ga udara šakom po zadnjici

TROL: Lajavo derle! Ti ćeš mene da vređaš!

LUKA: Leonidoooo, pomagaj!

Leonida se stvori

LEONIDA: Neko me zvao? Jel to Persijanci ponovo napadaju Spartu?

LUKA: Ne, to Trol napada mene. Sredi Trola.

LEONIDA: Voleo bih ali ne mogu.

LUKA: Zašto?

LEONIDA: Zato što nisam stvaran.

Leonida nestane

LUKA: Nemoj, Trole, molim te!

TROL: Ma, šta ti meni "nemoj trole"! Ja ovde trolujem malu večnost, radim prekovremeno, plata mi kasni, nemam nit socijalno niti zdravstveno, nemam para za zubara i još ti, balavac jedan, da me vređaš! Znam ja da mi smrdi iz usta i ti ćeš baš i da mi kažeš! Mislim, gde ovde da nađem pastu za zube?!

LUKA: Naruči je preko interneta.

TROL: S čim? Jel vidiš ti ovde kompjuter?

LUKA: Pusti me pa ću ti je doneti.

Trol prestane da ga bije

TROL: Stvarno?

LUKA: Najstvarničkije.

TROL: Vidi ga kako je simpatičan dečko, umiljat, ko iz reklame za sladoled.

LUKA: Pustićeš me?

TROL: Ne, neću, rode! Štaviše, počecu da se jezivo cerekam!

LUKA: Zašto to radiš?

TROL: Zašto se jezivo cerekam? Zbog napetosti, zbog drame! MUAHAHAHAHAHAH!

LUKA: Ne, ne, samo to ne!

TROL: Buahahahahaha! Buahahahahaha!Ahahahahahahaghhh!

Svetlost postane crvena, jarka, cela scena izgleda kao Pakao. Mrak

6.

Beba Sunce, Mama Sunce i Tata Mesec spavaju na oblacima. Nose smešne kapice za spavanje. Doleću Zvezdice

ZVEZDICE (pevajući):

Da li su tu Beba Sunce sjajno
Mama Sunce biće bajno
Tata Mesec, lepotan bleđi
Što zlata kol'ko je težak vredi?

Napomena: porodica odgovara zvezdicama ali su još u snu, vrpolje se

BEBA SUNCE: Jeste, da.

MAMA SUNCE: Ja sam ta.

TATA MESEC: Prisutan. A ko ste vi?

ZVEZDICE (pevajući):

To smo mi
Glasići vaših savesti
Loše ste se poneli
Kad ste Luku izdali

On jeste deran preteran
I on jeste deran poderan
Al Luka na mestu srce ima
Pazite da ne padne šaka trolovima

TATA MESEC:

Odgovoriću u rimi, glasići moji
Tata Mesec se savesti ne boji
Tog mi Luke nije žao
Sam je pao - sam se utepao!

ZVEZDICE:

Mama Sunce, spasi Luku
Ti razumeš njegovu muku
I tvoje dete zna da pogreši
Luku spasi, Luku uteši!

Mama Sunce se trgne. Zvezdice se razbeže

MAMA SUNCE: Mužu, dete, buđenje!

TATA MESEC: Šta je sad?

BEBA SUNCE: Ja bi još da pavam.

MAMA SUNCE: Nemamo vremena za to. Prvo Luke spasavanje a posle pavanje!

TATA MESEC: Kako?

Mrak

7.

Kraj Interneta. Trol se igra s Lukom tako što ga je koncem vezao za prst pa ga pomera gore-dole kao da je jo-jo

LUKA: Nemoj trole.

TROL: Nemoj trole! To trol i vole, kad mu viču: Nemoj trole! Pazi ,to se još i rimuje!

LUKA: Muka mi je! Dobiću morsku bolest!

TROL: Ćut, rođače, zar ne vidiš da me ponela inspiracija? (pevuši):

Kuka Luka, kuka,
Kaže njemu muka
Zbolela Trola ruka

Od jojoa pa ne kuka

To trol i vole,
Kad mu kažu: Nemo' trole,
Svi u zabezeku
Pa pravo u reku

Trol prestane da "jojoiše" Luku

TROL: Šta kažeš, a?

LUKA: Za šta?

TROL: Za pesmu.

LUKA: To je tebi pesma.

Trol nastavi da "jojoiše" Luku

LUKA: Povratiću!

TROL: Stvarno?

LUKA: Hoću, časna reč!

TROL: Nemoj!

LUKA: Hoću!

TROL: Daj, pusti me da te još malo *jojoišem* pa onda povraćaj do mile volje!

LUKA: Ne daaam!

TROL: Ih, ko da se ti nešto pitaš!?

Doleću Otac Mesec, Beba Sunce i Mama Sunce praćeni rojem zvezdica.

TROL: Lelleeee!

Trol ispusti Luku na pod. Luka se onesvesti

TATA MESEC: Smesta da si oslobodio Luku.

TROL: A ko si sad pa ti?!

TATA MESEC: ja sam Tata Mesec a za tebe sam tata-mata.

TROL: Ma nemoj! Izvini, nindžo, nisam te prepozn'o.

TATA MESEC: Molim?

Trol jurne na Tata Meseca koji ga odgurne stomakom. Trol padne.

TROL: Ijoooj! Oladi me načisto! Brrr!

Doleću Majka Sunce i Beba Sunce i počnu da ga peckaju

TROL: Joooj, vruće vruće!

Pridruži im se Tata Mesec koji gura Trola. Luka se budi i trese glavom

TROL: Ladno, ladno!

Trol im se izmigolji. Na njega nasrnu zvezdice

TROL: Joooj, bode, bode!

Luka se zaleti, skoči mu na leđa i počne da mu čupa kosu. Spusti mu ruke na oči

TROL: Joooj, sad ništa ne vidim!

Trol padne. Na njega skoče svi

TROL: Jooj, hladno, hladno! Jao, sad mi je vruće! Joooj, pa to boli, rođače! Ne bockaj se, bre! Ne vidim ništa! Eeej, mali, kosu mi iščupa! Zbog tebe ću periku da nosim! Ajiii! Predajem se, u redu je! Predajem se!

Svi se odmaknu od Trola. Trol se rasplače

TROL: I, kakvi ste, bre! Čas se znojim, čas mi ladno a gde će mi duša nemam pojma!

MAMA SUNCE: De, de, nije tako strašno.

TROL: Ma, jeste strašno. Buaaaa!

Mama Sunce ga potapše po ramenu

TROL: Joooj, ispeče me živog!

MAMA SUNCE: Izvini!

TROL: ja nisam zao.

LUKA: Jok nisi.

TROL: Nisam zao. Ja sam dobar Trol i radim težak posao. Čuvam Kraj Interneta. Čuvam ljude koji surfuju po internetu da ne padnu u provaliju iza mene. Ja spasavam živote.

BEBA SUNCE: Kako to?

TROL: Ljudi kad dođu do ivice ugledaju mene, uplaše se i pobegnu. To je valjda zato što sam mnogo krupan.

LUKA: I ružan ko lopov.

TROL: Luko, ti si bezobrazan dečak!

TATA MESEC: On bezobrazan a ti si fin pa ga držiš u zatočeništvu.

TROL: Ma kakvo zatočeništvo? Meni bilo dosadno. Ja sam ovde stalno sam pa mi treba društvo. Pustio bih ga za sat ili dva. Nakon što bih mu održao lekciju.

BEBA SUNCE: A koja je to lekcija?

TROL: Poštuj starije, budi dobar dečko i nemoj da se družiš s lošim momcima kao što je Kompiša.

MAMA SUNCE: Tačno sam znala da je to njegovo maslo! Luka, idemo kući! Zvezdice!

Zvezdice uzimaju Luku za ruke i podižu ga u vazduh

TROL: A ja? Tužan sam i usamljen.

TATA MESEC: Pa dobro, svrat ćemo tu i tamo da te obiđemo.

TROL: Stvarno?

TATA MESEC: Stvarno.

TROL: To je divno. Baš ste pravi drugari. I, donesite mi pastu za zube kad se sledeći put vidimo.

TATA MESEC: Dobro da si rekao. Baš sam to i hteo da ti donesem.

LUKA: Trole, izvini. Nisam hteo da te uvredim.

TROL: U redu je, Luko.

SVI: Zdravo, Trole!

TROL: Zdravo, drugari!

Svi, osim Trola, odlete. Trol maše za njima. Mrak

8.

Lukina soba. Iz kompjutera izležu Tata Mesec, Mama Sunce, Beba Sunce, Luka i zvezdice

TATA MESEC: Nadam se da si naučio lekciju.

MAMA SUNCE: Izadi napolje, pozdravi nas.

BEBA SUNCE: Igraj se s nama.

TATA MESEC: Sa mnom ne moraš ali mi mahni pre nego što legneš da spavaš.

ZVEZDICE: I nama, i nama.

LUKA: Hvala vam. Biću dobar i neću da provodim ceo dan za kompjuterom.

SVI: Zdravo, Luko!

LUKA: Zdravo, drugari!

Odlete svi i Luka ostane u sobi. Luka ode do kreveta. Legne, i zaspi. Na nebu zasijaju zvezdice i, među njima, Tata Mesec .

SVI (osim Luke):

Luku naše ruke vode
Do ulice, do prirode
Ruke hlade, ruke greju
Lukine se oči smeju

Nek te štiti nebo plavo
Odletesmo- zdravo, zdravo!

Mrak

9.

Lukina soba. Beba Sunce je na prozoru. Luka se budi.

LUKA: Jesam li ja ovo sanjao?

BEBA SUNCE: Ne, nisi.

LUKA: U, dobro je.

Luka ustaje iz kreveta, proteže se. Pali kompjuter. Iz kompjutera izleti Kompisha

KOMPIŠA: Pa gde si ti juče nestao?

LUKA: Kako?

KOMPIŠA: Zar se ne sećaš?

LUKA: Sećam se da si me ostavio na cedilu.

KOMPIŠA: Pa dobro, možda malkice.

LUKA: Kukavice!

KOMPIŠA: E, sam si kriv što te uhvatio kad nisi brz kao ja. Nemoj mene da kriviš.

Nego, pusti sad to. Ajmo da surfujemo po internetu ti i ja.

LUKA: Važi.

KOMPIŠA: Stvarno?

LUKA: Samo da nešto ponesem. Sad ću ja.

KOMPIŠA: Stvarno?

LUKA: Aha. Samo momenat.

Luka ode iz sobe

KOMPIŠA: Šta li će da donese? A, deco, šta mislite? Možda će da ponese neke keksiće s čokoladom? Ili sok od ceđene pomorandže? Mmm, to obožavam.

Luka uđe u sobu. U ruci mu je ogromna mlatilica za insekte. Udari Kompišu

KOMPIŠA: Joj, šta ti je to!?

LUKA: Mlatilica za zunzare, vaško jedna!

Luka krene da ga juri po sobi i udara

KOMPIŠA: Nemoj mene, drugara starog! Joj, boli! Jao, ja sam alergičan na bol! Pa ti nisi normalan! Ti si abnormalan i paranormalan!

Kompiša zбриše u monitor. Luka baci mlatilicu u stranu. Na scenu se dokotrlja fudbalska lopta

DEKI(off): E, Luko, ajde da igramo fudbal.

LUKA : Sad ću, Deki.

Luka počne da pimpluje loptu i, tako, igrajući se s njom, istrči napolje. Beba Sunce se smeje. Mrak

KRAJ